

Guillem Clua estrena avui a la Villarroel 'L'oreneta', un text escrit el 2016 arran d'un atemptat a un espai LGTBI dels Estats Units

Un glopada d'aire

J.B.

BARCELONA

Emma Vilarasau era una actriu retirada a la *Infàmia* de Pere Riera (Villarroel, 2016). I una actriu amargada a *Eva contra Eva* (Goya, 2021) de Pau Miró. Ara, Guillem Clua la converteix en una professora de cant que atén un jove (Dafnis Balduz) amb qui aniran descobrint detalls biogràfics que els relacionen inesperadament. *L'oreneta* s'estrena aquest vespre a La Villarroel i té temporada fins al maig. Clua va escriure l'obra d'un cop de puny, després d'un atemptat d'ultraconservadors americans a un bar de LGTBI, d'Orlando, el 2016. Hi van morir 50 persones. Clua ve tenir la necessitat d'escriure una obra quan el col·lectiu gai va sentir que trontollava la seva seguretat. *L'oreneta* fa referència a un atemptat islàmic i també al col·lectiu LGTBI, però és una glopada d'aire per referir-se a l'amor, la pèrdua, el perdó i la mort.

Emma Vilarasau i Dafnis Balduz, fa uns dies, a la Villarroel ■ GUILLEM ROSET / ACN

L'autor explicava en la roda de premsa de la setmana passada a La Villarroel, com recull l'agència ACN, que en un mes ja tenia quatre traduccions del text. Per això la seva projecció internacional ha estat molt ràpida i ja s'ha representant a Londres, Ma-

drid i els Estats Units. Josep Maria Mestres assumeix la direcció d'aquest muntatge. La visceralitat que batega en el text presenta dos personatges amb sensibilitats molt diferents però que en la seva evolució van convergint en parts essencials de

l'ànima. Per això, el director celebra del text que parli de dolor, d'anhels i d'estimar. "És una obra dolorosa, absolutament lluminosa i té un punt sanador." El dramaturg ha reconegut que amb aquest treball ha explorat terrenys molt "viscerals" i

que han convertit un assumpte "dolorós" en quelcom "bonic", deixant que aflorin les llàgrimes dels espectadors.

Emoció en primer pla

Vilarasau ha celebrat que l'obra se centri en les "emocions més profundes" i que fugi d'una denúncia racional, "molt intel·lectual". L'amor que aflora en l'obra no és romàntic "sinó d'aquell que transcendeix la mort", va concretar. Segons Vilarasau, també es constata com la diferència generacional percep el col·lectiu LGTBI amb altres prejudicis. Per Balduz és important advertir que la reflexió de *L'oreneta* és vigent a Catalunya. Per això, confia que l'obra tingui una llarga gira els mesos vinents. Clua, que ja va assistir a una funció, la va rebre com si fos una peça nova, per les aportacions al nou muntatge. "El millor èxit és que després de veure una obra canviï alguna cosa en la vida de l'espectador", rematava. ■